

**KANCELARIA
SENATU**

BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, 31 stycznia 2023 r.

Opinia do ustawy o rejestracji i ochronie nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych oraz gwarantowanych tradycyjnych specjalności produktów rolnych i środków spożywczych, win lub napojów spirytusowych oraz o produktach tradycyjnych

(druk nr 895)

I. Cel i przedmiot ustawy

Celem ustawy jest stworzenie jednolitej regulacji dotyczącej oznaczeń geograficznych obejmującej 3 sektory: produkty rolne i środki spożywcze, napoje spirytusowe i wina. Obecnie istnieją 3 ustawy regulujące kwestie oznaczeń geograficznych:

- 1) ustawa z dnia 17 grudnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych;
- 2) ustawa z dnia 12 maja 2011 r. o oznaczeniach geograficznych win oraz aromatyzowanych produktów sektora wina;
- 3) ustawa z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych.

Ustawa służy stosowaniu:

- 1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych, zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1151/2012”;
- 2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE)

- nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008;
- 3) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007, zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1308/2013”;
 - 4) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenia w sprawie kontroli urzędowych), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/625”;
 - 5) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/787 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji i etykietowania napojów spirytusowych, stosowania nazw napojów spirytusowych w prezentacji i etykietowaniu innych środków spożywczych, ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, wykorzystywania alkoholu etylowego i destylatów pochodzenia rolniczego w napojach alkoholowych, a także uchylającego rozporządzenie (WE) nr 110/2008, zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/787”;
 - 6) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33 z dnia 17 października 2018 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do wniosków o objęcie ochroną nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i określeń tradycyjnych w sektorze wina, procedury zgłaszania sprzeciwu, ograniczeń stosowania, zmian w specyfikacji produktu, unieważnienia ochrony oraz etykietowania i prezentacji;

- 7) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/34 z dnia 17 października 2018 r. ustanawiającego zasady dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do wniosków o objęcie ochroną nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i określeń tradycyjnych w sektorze wina, procedury zgłaszania sprzeciwu, zmian w specyfikacji produktu, rejestru chronionych nazw, unieważnienia ochrony i stosowania symboli oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do odpowiedniego systemu kontroli;
- 8) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1753 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie działań Unii po jej przystąpieniu do Aktu genewskiego Porozumienia lizbońskiego w sprawie nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych, zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/1753”;
- 9) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2021/1235 z dnia 12 maja 2021 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/787 o przepisy dotyczące wniosków o rejestrację oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, zmian w specyfikacji produktu, cofnięcia rejestracji i rejestru;
- 10) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2116 z dnia 2 grudnia 2021 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

Ustawa określa:

- 1) właściwość organów w zakresie wykonywania zadań określonych w:
 - a) rozporządzeniu nr 1151/2012 w sprawach dotyczących nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności produktów rolnych i środków spożywczych,
 - b) rozporządzeniu nr 1308/2013 w sprawach dotyczących nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i określeń tradycyjnych w sektorze wina oraz w sprawach regulacji podaży produktów rolnych,
 - c) rozporządzeniu 2017/625 w sprawach dotyczących przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w obszarze, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. j tego rozporządzenia,
 - d) rozporządzeniu 2019/787 w sprawach dotyczących oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych,

- e) przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzeń wskazanych w lit. a–d;
- 2) zasady i tryb postępowania w sprawach rejestracji:
- a) nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych oraz gwarantowanych tradycyjnych specjalności produktów rolnych i środków spożywczych, o których mowa w rozporządzeniu nr 1151/2012, w zakresie nieuregulowanym w tym rozporządzeniu,
 - b) nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i określeń tradycyjnych produktów sektora wina określonych w załączniku VII w części II w pkt 1, 3–6, 8, 9, 11, 15 i 16 rozporządzenia nr 1308/2013, zwanych dalej „winami”, o których mowa w rozporządzeniu nr 1308/2013, w zakresie nieuregulowanym w tym rozporządzeniu,
 - c) oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, o których mowa w rozporządzeniu 2019/787, w zakresie nieuregulowanym w tym rozporządzeniu – oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie tych rozporządzeń;
- 3) zasady i tryb postępowania w sprawie rejestracji międzynarodowej oznaczeń geograficznych, o której mowa w rozporządzeniu 2019/1753;
- 4) zasady i tryb kontroli i certyfikacji:
- a) produktów rolnych i środków spożywczych posiadających nazwę pochodzenia, oznaczenie geograficzne lub będących gwarantowaną tradycyjną specjalnością, w zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu nr 1151/2012,
 - b) win posiadających nazwę pochodzenia, oznaczenie geograficzne lub określenie tradycyjne, w zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu nr 1308/2013,
 - c) napojów spirytusowych posiadających oznaczenie geograficzne, w zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu 2019/787;
- 5) warunki ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:
- a) nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności produktów rolnych i środków spożywczych, w zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu nr 1151/2012,
 - b) nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych win, w zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu nr 1308/2013,
 - c) oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, w zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu 2019/787,

- d) określić tradycyjnych wina, w zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu nr 1308/2013;
- 6) zasady prowadzenia listy produktów tradycyjnych oraz tryb postępowania w sprawach uzyskania wpisu na tę listę.

Ustawa zmienia:

- 1) ustawę z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej;
- 2) ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych;
- 3) ustawę z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw oraz rynku chmielu;
- 4) ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej;
- 5) ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia;
- 6) ustawę z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych;
- 7) ustawę z dnia 9 maja 2008 r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa;
- 8) ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej;
- 9) ustawę z dnia 10 lutego 2017 r. o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa;
- 10) ustawę z dnia 23 czerwca 2022 r. o rolnictwie ekologicznym i produkcji ekologicznej.

Ustawa uchyla ustawę z dnia 17 grudnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych oraz ustawę z dnia 12 maja 2011 r. o oznaczeniach geograficznych win oraz aromatyzowanych produktów sektora wina.

Ustawa zawiera przepisy dostosowujące i przejściowe związane z wprowadzanymi nią rozwiązaniami (art. 70–80).

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Projekt ustawy wpłynął do Sejmu jako przedłożenie rządowe w dniu 29 listopada 2022 r. (druk sejmowy nr 2844).

W dniu 2 grudnia 2022 r. projekt ustawy został skierowany do pierwszego czytania do Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi, po rozpatrzeniu projektu ustawy na posiedzeniu w dniu 14 grudnia 2022 r., wniosła o jego uchwalenie przez Sejm w brzmieniu zaproponowanym w sprawozdaniu (druk sejmowy nr 2871).

Drugie czytanie projektu ustawy odbyło się na 70. posiedzeniu Sejmu w dniu 11 stycznia 2023 r.

Sejm uchwalił ustawę na 70. posiedzeniu w dniu 13 stycznia 2023 r. Za przyjęciem ustawy głosowało 438 posłów, przy 4 głosach przeciw i 6 głosach wstrzymujących się.

III. Uwagi o charakterze konstytucyjnym i systemowym

1. Zastrzeżenia budzi przepis art. 4 ust. 1 ustawy stanowiący, że do postępowań w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji (decyzji administracyjnych) stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego (Kpa), chyba że przepisy procedowanej ustawy stanowią inaczej. To bowiem, że do decyzji administracyjnych wydawanych na podstawie przepisów szczególnych stosuje się przepisy Kpa, **jeżeli nic innego nie wynika z tych przepisów szczególnych**, jest rzeczą oczywistą i wynika jednoznacznie z art. 1 pkt 1 Kpa rozstrzygającego, że kodeks ten normuje postępowanie przed organami administracji publicznej w należących do ich właściwości sprawach indywidualnych, rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych. Przypomnieć przy tym należy, że zgodnie z art. 5 § 2 pkt 3 Kpa przez wskazane w ww. art. 1 pkt 1 **organy administracji publicznej** rozumie się ministrów, centralne organy administracji rządowej, wojewodów, działające w ich lub we własnym imieniu inne terenowe organy administracji rządowej (zespolonej i niezespolonej), organy jednostek samorządu terytorialnego **oraz organy i podmioty wymienione w art. 1 pkt 2 (a więc inne organy państwowe oraz podmioty, gdy są one powołane z mocy prawa lub na podstawie porozumień do załatwiania spraw indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych albo załatwianych milcząco)**. Mając więc na uwadze, że analizowany przepis ma wyłącznie charakter informacyjny oraz określony w § 11 Zasad techniki prawodawczej zakaz zamieszczania w ustawie wypowiedzi, które nie służą wyrażaniu norm prawnych, rekomenduje się jego skreślenie. Procedowana ustawa powinna ograniczać się do przepisów określających przypadki, w których do regulowanych w nich spraw nie

stosuje się konkretnych przepisów Kpa **tak, jak ma to miejsce w przypadku proponowanego art. 12 ust. 2, art. 15 ust. 2 i art. 18 ust. 3** (*lex specialis*).

Propozycja poprawki:

w art. 4:

- a) skreśla się ust. 1,
- b) w ust. 3 wyrazy „przepisów Kpa” zastępuje się wyrazami „przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000 i 2185), zwanej dalej „Kpa”.

2. Wątpliwości budzi przepis art. 6 ust. 6 ustawy w kontekście określonej w nim zasady sporządzania formularza, na którym podmioty objęte zakresem regulacji tego przepisu są obowiązane złożyć wniosek o rejestrację. Zgodnie z proponowanym przepisem wniosek o rejestrację składa się na formularzu opracowanym przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych i udostępnionym na stronie internetowej urzędu obsługującego tego ministra. Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy minister **sprawdza czy wniosek o rejestrację spełnia m. in. wymagania określone w art. 6 ust. 6, a więc czy został złożony na sporządzonym przez niego formularzu**. Jeżeli wniosek nie spełnia tego wymogu, minister wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia braku w wyznaczonym terminie, a w przypadku gdy to nie nastąpi – **pozostawia wniosek bez rozpoznania**. Oznacza to po pierwsze, że złożenie wniosku na tak sporządzonym formularzu stanowi wymóg formalny jego prawidłowego złożenia. Po drugie, że w przypadku niespełnienia tak określonego wymogu (złożenia wniosku nie na omawianym formularzu) może ostatecznie dojść **do pozostawienia wniosku bez rozpoznania (wniosek nie wywoła skutku prawnego)**. Po trzecie, że formularz sporządzony w proponowany sposób będzie miał w istocie **charakter dokumentu wewnętrznego**, który co do zasady powinien być adresowany do podmiotów podległych sporządzającemu go ministrowi, a więc innych niż wnioskodawcy wniosku o rejestrację. **Mając powyższe na uwadze należy zaznaczyć, że w przypadku gdy ustawodawca uzależnia uzyskanie jakiegoś uprawnienia** (np. rejestracji nazw i oznaczenia geograficznego napoju spirytusowego oraz na objęciu ochroną nazw jako nazw pochodzenia lub oznaczeń geograficznych i określenia tradycyjnego, o którym mowa w art. 2 pkt 14) **od złożenia wniosku spełniającego określone wymogi formalne (złożenie wniosku na określonym formularzu), to wymogi te powinny stanowić**

przedmiot przepisów powszechnie obowiązujących. Przesądza o tym obowiązujący w Rzeczypospolitej Polskiej system źródeł prawa. W rozpatrywanym przypadku przepisy te powinny przybrać postać rozporządzenia, tj. aktu prawnego, którego konstytucyjnym celem jest konkretyzacja ustawy, polegająca na stworzeniu właściwych warunków dla stosowania norm ustawowych (np. wyrok TK z 16.2.2010 r., P 16/09), w szczególności uregulowanie kwestii technicznych lub proceduralnych niezbędnych dla zapewnienia prawidłowego stosowania norm ustawowych czy elementów norm prawnych, które charakteryzują się małą stabilnością, co ma na celu uniknięcie potrzeby zbyt częstych nowelizacji ustawy. Tak określony formularz może być w dalszej kolejności udostępniany również na stronie internetowej urzędu obsługującego właściwego ministra. **Jako przykład przepisów regulujących analogiczną materię, ale w sposób niebudzący wątpliwości co do zgodności z Konstytucją, można wskazać art. 64b ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym czy art. 9 i art. 30 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.** Zgodnie z przepisami ww. art. 64b – wniosek o ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz wnioski o ustalenie warunków zabudowy składa się na formularzu wniosku o ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego albo warunków zabudowy (ust. 1), **przy czym minister właściwy do spraw budownictwa planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa określa, w drodze rozporządzenia, wzór tych formularzy (ust. 2), a następnie tak określone formularze udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu (ust. 3).**

Reasumując, proponowane rozwiązanie budzi zasadnicze wątpliwości co do zgodności z określoną w art. 2 Konstytucji zasadą demokratycznego państwa prawa, a także z art. 87 Konstytucji, określającym źródła powszechnie obowiązującego prawa w Rzeczypospolitej Polskiej, i art. 92 ust. 1 Konstytucji, stanowiącym, że ustawy są wykonywane przez rozporządzenia.

Analogiczna uwaga dotyczy odpowiednio:

- 1) **art. 31 ust. 5** – przewidującego złożenie wniosku o udzielenie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli zgodności, wydania, ograniczenia, zawieszenia i cofania certyfikatów zgodności oraz wykonywania innych czynności urzędowych na formularzu opracowanym przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych;

- 2) **art. 34 ust. 1** – przewidującego złożenie wniosku o przeprowadzenie kontroli zgodności na formularzu sporządzonym przez Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych;
- 3) **art. 36 ust. 3** – przewidującego sporządzenie wykazu wskazanych w nim producentów na formularzu opracowanym przez Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych;
- 4) **art. 37 ust. 2** – przewidującego sporządzenie wskazanego w nim sprawozdania, wykazu i informacji na formularzu opracowanym przez Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych;
- 5) **art. 40 ust. 4** – przewidującego wymóg złożenia wniosku o wpis do wykazu wskazanych w nim grup wytwarzających produkty na formularzu opracowanym przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych;
- 6) **art. 48 ust. 3** – przewidującego złożenie wniosku o wpis na listę produktów tradycyjnych na formularzu opracowanym przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

W związku z powyższym rekomenduje się przyjęcie zaproponowanych poniżej poprawek.

Propozycje poprawek:

w art. 6:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wniosek o rejestrację składa się na formularzu udostępnionym na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rynków rolnych.”,

b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza, o którym mowa w ust. 6, mając na względzie potrzebę ujednolicenia tego dokumentu.”;

w art. 31:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jednostka certyfikująca składa wniosek, o którym mowa w ust. 2, do ministra właściwego do spraw rynków rolnych na formularzu udostępnionym na stronie internetowej urzędu obsługującego tego ministra.”,

b) dodaje się ust. 13 w brzmieniu:

„13. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza, o którym mowa w ust. 5, mając na względzie potrzebę ujednoczenia tego dokumentu.”;

w art. 34:

a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „sporządzonym przez Głównego Inspektora i”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza, o którym mowa w ust. 1, mając na względzie potrzebę ujednoczenia tego dokumentu.”;

w art. 36:

a) w ust. 3 skreśla się wyrazy „opracowanym przez Głównego Inspektora i”,

b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza, o którym mowa w ust. 3, mając na względzie potrzebę ujednoczenia tego dokumentu.”;

w art. 37:

a) w ust. 2 skreśla się wyrazy „opracowanych przez Głównego Inspektora i”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularzy, o których mowa w ust. 2, mając na względzie potrzebę ujednoczenia tych dokumentów.”;

w art. 40:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, składa się na formularzu udostępnionym na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rynków rolnych.”,

b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza, o którym mowa w ust. 4, mając na względzie potrzebę ujednoczenia tego dokumentu.”;

w art. 48:

- a) w ust. 3 skreśla się wyrazy „opracowanym przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych i” oraz wyrazy „tego ministra” zastępuje się wyrazami „ministra właściwego do spraw rynków rolnych.”,
- b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
„6. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza, o którym mowa w ust. 3, mając na względzie potrzebę ujednolicenia tego dokumentu.”.

- 3. Wątpliwości budzi przepis art. 12 ust. 2 ustawy w zakresie, w jakim odwołuje się do art. 127 § 1 Kpa. Proponowany przepis stanowi, że **do decyzji administracyjnej wydanej przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych nie stosuje się art. 127 § 1 i 3 Kpa**. Należy więc zaznaczyć, że zastrzeżenie takie jest błędne ponieważ przepis **art. 127 § 3 Kpa** przesądza, że od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra **nie służy odwołanie**. Strona niezadowolona z takiej decyzji może co najwyżej zwrócić się do organu, który ją wydał z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Skoro więc od decyzji ministra nie przysługuje odwołanie, to nie jest możliwe zastosowanie do niej art. 127 § 1 stanowiącego, że od decyzji wydanej w pierwszej instancji służy stronie odwołanie. Analiza przywołanych przepisów wskazuje, że celem art. 12 ust. 2 jest wprowadzenie *lex specialis*, rozstrzygającego, że od decyzji wydanej przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych **stronie nie przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, a więc, że jest ona ostateczna**. Zgodnie bowiem z **art. 16 § 1 Kpa** „Decyzje, od których nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji lub wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy, są ostateczne.”. Jeżeli taki też jest cel proponowanego przepisu, to rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki. **Analogiczna uwaga dotyczy art. 15 ust. 2 i art. 18 ust. 3.**

Propozycja poprawki:

w art. 12 w ust. 2, w art. 15 w ust. 2 i w art. 18 w ust. 3 wyrazy „przepisów art. 127 § 1 i 3” zastępuje się wyrazami „przepisu art. 127 § 3”.

- 4. Wątpliwości budzą przepisy art. 55 pkt 2 i 3 ustawy w zakresie, w jakim odnoszą się do **organu „Inspekcji”**. Należy bowiem zaznaczyć, że pozostałe przepisy procedowanej ustawy nie zawierają skrótu dotyczącego określenia „**Inspekcja**”,

to z przepisów art. 55 pkt 2 i 3 nie wynika, jaka „Inspekcja” jest objęta ich regulacją. W związku z tym proponowane przepisy wymagają w tym zakresie doprecyzowania. Propozycja poprawki będzie natomiast możliwa po przedstawieniu wyjaśnień przez przedstawiciela Rządu.

IV. Uwagi szczegółowe

1. Wątpliwości budzi przepis art. 8 ust. 1 ustawy w zakresie, w jakim przewiduje, że minister właściwy do spraw rynków rolnych sprawdza, czy wniosek o rejestrację spełnia **wymagania określone w art. 6 ust. 1**. Należy bowiem zaznaczyć, że ponieważ art. 6 ust. 1 rozstrzyga, że wniosek o rejestrację składa się do ministra właściwego do spraw rynków rolnych, **z art. 8 ust. 1 wynika, że minister ten sprawdza czy otrzymany przez niego wniosek został złożony do niego**. W związku z powyższym rekomenduje się przyjęcie poprawki przewidującej, że minister w zakresie art. 6 sprawdza spełnienie wymagań określonych w **ust. 2–4 i 6, a więc z pominięciem ust. 1**.

Propozycja poprawki:

w art. 8 w ust. 1 i 2 wyrazy „ust. 1–4” zastępuje się wyrazami „ust. 2–4”.

2. W art. 14 ust. 1 ustawy należy zrezygnować z odwołania się do **art. 10 ust. 1** w zakresie „krajowego sprzeciwu”. Wskazać bowiem należy, że w art. 10 ust. 1 użyto na potrzeby dalszych przepisów procedowanej ustawy skrótu „krajowy sprzeciw”, dotyczącego „sprzeciwu wobec wniosku o rejestrację”. W art. 14 ust. 1 nie może więc być mowy o krajowym sprzeciwie innym, niż objęty skrótem użytym w art. 10 ust. 1. Ponadto przyjęcie proponowanego rozwiązania ma na celu zapewnienie spójności art. 14 ust. 1 z pozostałymi przepisami procedowanej ustawy, odnoszącymi się do krajowego sprzeciwu (art. 11 ust. 1, art. 13 ust. 1 czy art. 15 ust. 1 pkt 1 i 3).

Propozycja poprawki:

w art. 14 w ust. 1 skreśla się wyrazy „, o którym mowa w art. 10 ust. 1”.

3. W art. 16 ust. 2 ustawy proponuje się dokonać korekty, w wyniku której przepis ten będzie się odnosić do nieotrzymania **uzupełnionego** wniosku o rejestrację zamiast do nieotrzymania **uzupełnienia** wniosku (czynności polegającej na uzupełnieniu wniosku).

Propozycja poprawki:

w art. 16 w ust. 2 wyrazy „nieotrzymanie uzupełnienia wniosku” zastępuje się wyrazami „nieotrzymanie uzupełnionego wniosku”.

4. Wątpliwości budzi przepis art. 31 ust. 5 ustawy stanowiący, że jednostka certyfikująca składa wniosek do ministra właściwego do spraw rynków rolnych **na piśmie, na formularzu** opracowanym przez tego ministra. Wydaje się bowiem, że wniosek, który ma być złożony na formularzu, niezależnie od tego czy w formie papierowej czy elektronicznej, nie może być złożony inaczej jak tylko na piśmie. W związku z tym rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki – analogicznie do rozwiązania przewidzianego w art. 6 ust. 6 i art. 34 ust. 1 procedowanej ustawy.

Propozycja poprawki:

w art. 31 w ust. 5 skreśla się wyrazy „na piśmie,”.

5. Wątpliwości budzą przepisy art. 35 ust. 2 i 3 ustawy dotyczące zawartości świadectwa jakości. Z art. 35 ust. 2 wynika, że w świadectwie jakości określa się termin ważności tego dokumentu. Mimo tego art. 35 ust. 3, określający zamknięty katalog spraw określanych w tym świadectwie, nie przewiduje, aby świadectwo to zawierało taki termin. W związku z tym jeżeli świadectwo jakości faktycznie ma określać termin jego ważności, to proponuje się, aby wynikało to również z art. 35 ust. 3.

Propozycja poprawki:

w art. 35 w ust. 3 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) termin ważności.”.

6. Przepisy art. 40 ust. 3 i 4 ustawy wymagają doprecyzowania w zakresie, w jakim odnoszą się do „ministra właściwego do spraw rynków” przez wskazanie, że jest to minister właściwy do spraw rynków **rolnych**.

Propozycja poprawki:

w art. 40 w ust. 3 i 4 po wyrazie „rynków” dodaje się wyraz „rolnych”.

7. Przepis art. 55 pkt 4 ustawy wymaga doprecyzowania w zakresie, w jakim odnosi się do określonej w nim kary, poprzez wskazanie, że jest to kara „pieniężna”. Zapewni

to jednolitość art. 55 pkt 4 z terminologią użytą na oznaczenie kary pieniężnej w pozostałych przepisach tego artykułu (pkt 1–3).

Propozycja poprawki:

w art. 55 w pkt 4 po wyrazie „karze” dodaje się wyraz „pieniężnej”.

8. Proponuje się, aby zmieniany w art. 61 pkt 1 lit. a ustawy przepis art. 12a ust. 2 pkt 8 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, odwołując się do objętego jego regulacją producenta, wskazywał na art. 36 **ust. 1 zamiast ust. 5** procedowanej ustawy, analogicznie do rozwiązania przewidzianego w art. 12a ust. 3 pkt 1 tej ustawy. Należy zaznaczyć, że **pierwszym przepisem art. 36** odwołującym się do producenta wytwarzającego produkty z nazwami pochodzenia, oznaczeniami geograficznymi lub produkty będące gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami **jest ust. 1**.

Propozycja poprawki:

w art. 61 w pkt 1 w lit. a, w pkt 8 wyrazy „ust. 5” zastępuje się wyrazami „ust. 1”.

Sławomir Szczepański

Główny legislator